

KULTIVERAT

Medlemstidning

för Hjelmarebygdens Veterantraktorförening

Nr 1 2017 Årgång 9

I detta nummer:
Swishar pengarna
Sexfaldig mästare
Nordlig hämtresa

Kenneth sammanfattar ett bra år i föreningen.

Hej traktorvänner!

Först vill jag önska en god fortsättning på det nya året 2017.

Det har varit ett händelserikt 2016 med många aktiviteter. De har genomförts tack vare att medlemmarna i föreningen har ställt upp som vanligt. Vi har fått tack från Classic Motor för vårt deltagande i Ånnaboda. Det finns en önskan därifrån om ett utökat transportåtagande.

Våra egna olika arrangemang har under året gått bra. Deltagarna tyckte det var mer hårdplöjt i år i Valsta och det var likadant i Björkvik. En av utställarna vid både Valsta och Björkvik var Bengt Carlbinder. Han visade sina modeller av traktorer och redskap. Stort tack!

Jordbruksåret i Lännäs har genomförts. Vi har fått ett rekord där! Det var inte skörden, den blev normal, utan Sveriges snabbaste potatissprättarförare! Han finns till beskådande på Youtube. Men nu är det plöjt och julkärvarna är bärgade och torkade och är nu sålda. Traktorbutiken ökar sin omsättning och sitt sortiment. Ett mycket stort arbete har lagts ned av de ansvariga i traktorbutiken. Tur vi har dem!

Våra kafékvällar har varit välbesökta, likaså våra sommarcaféer vid muséet.

Våra kafékvällar har varit välbesökta, likaså våra sommarcaféer vid muséet. muséet.

Vi har även haft besök från England av en traktorsamlare som Göran Johansson med flera tog hand om och visade muséet.

Föreningen har köpt ett tält samt bord och stolar. De skall vara med på våra aktiviteter.

Vi har haft ett föreningsmöte i höstas där vi beslutade om en stadgeändring.

Höstfesten i Vingåker var välbesökt som vanligt. Det var underhållning av Anna Lena och Sören. Peter Karlsson spelade. Det var mycket trevligt. Vi delade ut ett ständigt vandringspris på höstfesten för första gången, kalla Spaken. Det tilldelades Kerstin Bonnevier Petterson och Tiny Borén för deras utsökta kokkonst!

Luciafesten hölls i Odensbacken med underhållning. Det var en mycket rolig kväll.

Har någon en ide om något, som vi bör genomföra så hör av er till styrelsen, gäller även i år. Det är det som utvecklar föreningen.

Vi får tacka dem som har gör Kultivatoren! Den har bra inställningar. Bra jobbat!

T 43-an och jag ser fram mot 2017 och det hoppas jag att Du gör också!

Jag får här passa på att tacka styrelsen och medlemmarna för ett mycket gott utfört arbete under 2016.

Med vänlig hälsning Kenneth

Nu duger inte lilla Selma längre

Anitha Jonsson premiärhandlar av föreningen med hjälp av sin mobiltelefon och vips så swishade summan rakt ner på kontot. Numera kan Hjälmarebygdens Veterantraktorförening även ta betalt utan kontanter.

För oss som stått med en nött Selma i näven eller varför inte en välcirkulerad hundring stundar nya tider. Numera viftar man bara till med sin mobiltelefon och så är det man handlar betalt. "Swish" kallas det på nysvenska och det är naturligtvis en verklighet föreningen tvingats anpassa sig.

Vi som tycker riktiga pengar ska prassla eller skramla är sannolikt hopplöst ute. Och vi som uppe på skogen precis lämnat stadiet med byteshandel och naturahushållning. Den yngre generationen använder allt mindre kontanter - om alls. Numera är det kortbetalning eller mobiltelefonen som utgör betalningsmedel.

Premiär för föreningens nya sätt att ta betalt var det i samband med Luciafirandet då Anitha Jonsson handlade med hjälp av sin smartphone. Och det fungerade faktiskt. Från hennes mobil rakt in i kassörens konto. Hur det går till är det egentligen ingen idé att fundera över.

Att inte anpassa sig till en modern verklighet kan naturligtvis bli ett hinder för affärens, oavsett om det gäller att nasa korv eller sälja saker och ting från traktorbutiken. Även om vi håller på med gamla grejor är vi moderna i alla fall i ett avseende. Det är bara att swisha över pengarna så hamnar de på rätt ställe med ett swish.

Conny Toverland

Fotnot: "Selma" kallades den tidigare 20-lappen med tanke på att Selma Lagerlöf avbildades. Numera är hon ersatt av Astrid Lindgren.

Mats mästare för sjätte gången

Mats Björkström gjorde den igen. Nu kan han titulera sig sexfaldig mästare i veterantraktorplöjning. Tillsammans med två silver och ett brons har han fullständigt dominerat konsten att plöja bogserat sedan 2009. Att sedan farsan Lars-Erik blev femma i samma gren fulländar väl bilden. Platsen för 2016 års mästerskap i veterantraktorplöjning var gården Apertin utanför Karlstad. Redan vid ankomsten fredagen den 23 september kom epitetet "sola i Karlsta" på skam rejält. Under tiden de lastade av sina ekipage kom det 15 millimeter regn på en halvtimme. Sedan blev det däremot kanonväder hela helgen.

- Tävlingsstegarna var bra fast korsades av sprutspår som var stenhårda. Det innebar att plogen styrdes både uppåt och i sidled, berättar Mats. Som lite grädd på moset hade såväl Mats som hans tävlingsgranne drabbats av ett måttfel på 30 centimeter. Det innebar att tävlingsstegarna kilade av, vilket innebar ett helt skär. Och att rädda det lite snyggt gick helt enkelt inte.

- Efter beslut av överdomaren fick både grannen och jag sätta upp nya riktkäppar. Vi fick tio minuter extra på oss men det blev ont om tid och stressigt som vanligt.

Sammantaget kunde Mats åka hem med ett stort leende på läpparna. Inte nog med att han vann, SM-tävlingen vid Apertin var den bäst arrangerade hittills med boende, mat och plöjarsupé koncentrerat på ett och samma ställe. När det gäller andra lokala framgångar noteras att Johan Eriksson bärgade ett silver i hästplöjning med broder Pär hack i hällarna.

Conny Toverland

SM 2016 24-25 september på gården Apertin utanför Karlstad:

- Veteran bogserad 11startande
1:a Mats Björkström 170p
2:a Karl-Henrik Larsson 167p
3:a Dan Andersson 166,5p
4:a Sture Thörner 159,5p (Tina Thörners farbror)
5:a Lars Erik Björkström 152,5p

Häst plöjning

- 1:a Linus Elmeliid 169,8p
2:a Johan Eriksson 166,8p
3:a Pär Eriksson 154,8p

Mats placeringar:

- Guld SM 2010,2011,2012,2014,2015,2016
Silver NM 2011, Silver SM2009, Brons SM 2013

En vemodig historia om datorer

Janne Larsson störs av att man inte kan åtgärda datorer på samma sätt som traktorer och andra mekaniska ting. Det vill säga med rejäla verktyg.

Datorer kan vara en vemodig historia, vilket innebär att jag inte alltid är helt överens med dessa elektroniska tingestar. Men i det här landet finns det en konsumentlagstiftning, kanske flera. Dessa borde även gälla för datorer. Finns det någon apparat eller maskin som kan trassla så mycket?

När det gäller datorer finns det många experter, en del av dem är "självutnämnda". Att det blir problem, det kan man räkna med. Frågan är bara när. Då hjälper det inte med vanliga verktyg som hammare, kofot och dylikt. När det inte finns rörliga delar som slits kan man fråga sig var felet är.

Hur andra personer tycker och tänker är svårt att förstå. Dataprogrammerare jobbar med ettor och nollor. Lite för mycket nollor. En annan sak som frustrerar är att den unga generationen - och nu talar vi om den riktigt unga - löser problem ganska lätt.

Men det finns fördelar med datorer också. Tänk vilka problemlösare de är. Utvecklingen går ju som bekant framåt. Annars hade vi suttit med varsin kulram fortfarande. Det går inte att hejda utvecklingen. Om man en gång har skaffat en dator så är det svårt att leva utan. "Datavärlden" är näst intill oändlig.

Jan Larsson

Hör av er om tips och idéer till redaktionen

För att den här lilla publikationen ska vara intressant och någorlunda aktuell krävs att ni medlemmar kommer med tips och idéer. Eller själva skriver en liten snutt. Och kanske tar en bild med telefonen.

Kultiverat är nämligen inget självspelande piano. Redaktionen behöver information om vad som händer ute i bygderna. Hör av er!

Veteranerna tog äntligen plats

Rakt igenom stadskärnan rullade karavanen av veterantraktorer. Trots det maktiga tempot var det inga stressade bilister som reagerade negativt utan de gamla kämparna möttes med idel glada leenden.

Lördagen den 13 augusti var en stor dag för katrineholmsborna. Då fick de äntligen möjlighet att se riktigt gamla hederliga veterantraktorer under den så kallade Katrineholmsveckan. Tidigare under åren har gamla bussar, veteranbilar och motorcyklar haft sin givna plats. Men något har fattats för att göra programmet fullödigt.

Uppställning var det på den stenöken som kallas Logistikcentrum. Totalt rullade drygt 50 traktorer in innan det var dags att ge sig därifrån. Och mången var nog ganska nöjd med att få lämna platsen med tanke på att alldeles intill pågick någonting som kallas "drifting". Detta handlar om att medelst motorstarka bilar göra slut på däck snabbast möjligt.

Traktorparaden fick faktiskt tillstånd att rulla genom Katrineholms absolut centralaste delar mitt under lunchtid.

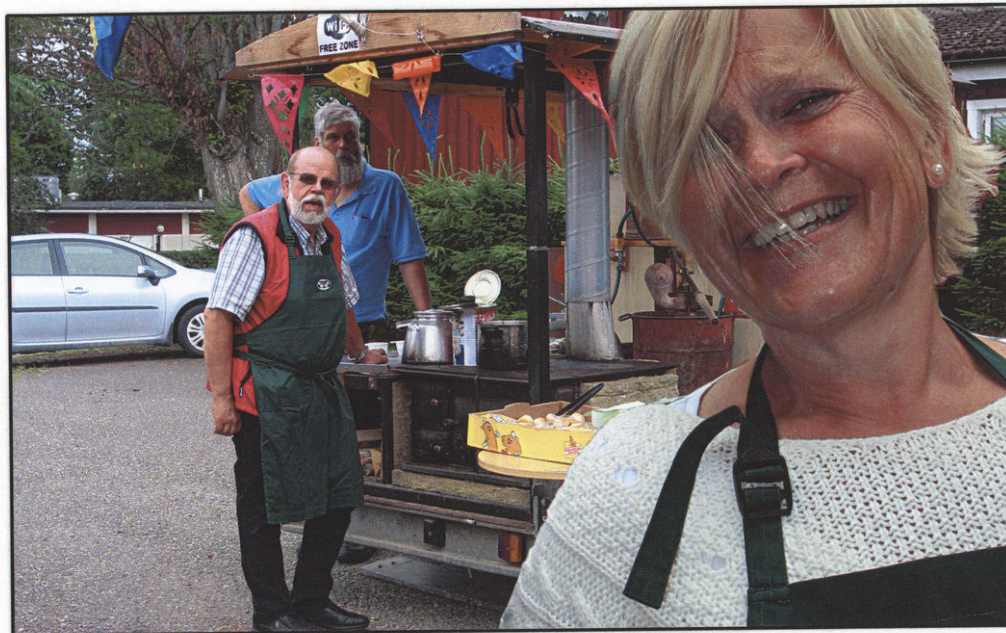
Ett faktum som innebar ganska rejäl trafikstockning och där man kunde förvänta sig en och annan sur min. Men så icke! Endast glada miner kunde noteras och det var nog ganska nyttigt för stressade nutidsbilister att slå ner på tempot en stund - veterantraktortempot.

Efter att ha trafikerat flera stadsdelar rullade sedan karavanen genom den normalt trafikförbjudna Djulö allé ner till området nedanför vårdshuset. Där blev det ny uppställning och tid för snack utan däckskrik. Och förstas mer kaffe. Arrangör var Svenska BM-klubben.

Just denna dag var också Katrineholms Nostalgi & Traktormuseum öppet för besökare och där gick det att få sig ytterligare en kopp kaffe om nu det medhavda tagit slut.

Conny Toverland

Annalena tänker tillbaka - och framåt

Ett nytt år har precis öppnat dörren och vi får följa med. Det känns spännande och löftesrikt. Vad ska det här året bära med sej? Jag hoppas på en snörik inledning på året så att längdåkningskidorna får plockas fram ur boden. Jag tycker mycket om att åka skidor på längden.

De senaste åren har det ju varit ganska tunt med snö. Sen att efter skidturen få ta en bastu medan middagen puttrar på spisen det är livskvalité på högsta nivå.

Under december månad har jag återigen haft förmånen att delta på ett antal Julmarknader i länet. Lika trevligt och berikande varje gång. Det har ju blivit några stycken nu under ett antal år. Nu börjar man känna igen marknadsknallarna runtom och det känns ju extra kul.

Marknadsbesökarna återkommer och vill köpa våra kärvar, almanackor med mera. Det blir ju också återkommande kunder som man blir bekant med.

Många trevliga och roliga samtal hinns ju med under en dag. Vi har tillsammans i föreningen i år sålt cirka 120 kärvar så det blev en god summa vi kan ge till Cancerforskningen.

Alltid när det packas ihop och ställs i ordning efter sista marknadstillfället känns det lite vemodigt och långt till nästa tillfälle.

Så tankarna fladdrar och så tänker man.... Men Hindersmässan då i slutet av januari. Kanske det?? Får höra efter om det finns någon plats för Hjelmarebygdens veterantraktorförening??

Jag vill här nu passa på att Tacka för året 2016 för alla trevliga och givande möten med Er alla i våra olika arrangemang och tillställningar. Så tar vi oss an 2017 med glädje och entusiasm samt hoppas på Ett bra år för oss alla. Vill skicka med några rader från Heart of Joy.

Mother Teresa:

Mätte ingen

Någonsin besöka

Dej utan att gå iväg

O känna sig bättre och lyckligare.

Alla borde se vänlighet

I ditt ansikte

i dina ögon, i ditt leende.

Leenden kan visserligen tyckas vara

Obetydigheter; Men utströdda längs

Livsvägen är det

Godhet de åstadkommer.

Sagt av Joseph Addison

Annalena Schöllin

Bildcollage från höstplöjningarna i Odensbacken och Björkvik

Hastigt påkommen långresa för en jeep

Janne Larsson kom med sin lastartraktor och lyfte ner jeepen på sörländsk jord.

Ordföranden i Willys Jeepklubb ville köpa den krigar-Jeep som jag plöjde med bogserplog efter vid Valsta 2014. Det blev affär. Det var egentligen två jeepar, en CJ 2A -46 och en Willys MB -44. Det var skönt att få två mindre att meka med. Men en söndagseftermiddag 2015 kom att tänka på en Jeepkollega norr om Jöm som hade en reservdelsbil Willys CJ "A-48. Plus fler renoverade jeepar. Jag ringde och frågade om han ville sälja reservdelsjeepen. Tyvärr svarade han "ja". Två timmar senare startade resan med husbil och släp. Siktet inställt på Åsarna måndag middag med lunchbuffé. Tisdag vid tolvtiden var jag framme hos säljaren Jan Andersson. Han hade börjat plocka fram Jeep och delar som följde med. Jag köpte också ramen till en traktorregisterad krigsjeep. Ramen lastades först. Sedan fick vi lyfta jeepen över ramen. Tur att Jan hade en traktor med lastare. Motorblock plus en hel del delar lastades vid och i jeepen. Tyvärr fick jag inte köpa en exakt lika dan Husqvarnamoped som hade hade när jag var 15 år.

Jan och hans bror hade tagit över hemmanet efter sin far. Pappan och han bror köpte en Jeep 1946 som fick ta över efter hästarna. Den användes även som bil, öppen året om. En fyrhjuls vagn registrerades för körning på väg. Den finns kvar. Tyvärr sålde Jans far jeepen i början på 60-talet.

I början av 70-talet började Jan leta efter den men tyvärr ville ägaren inte sälja. Jan håller fortfarande kollen på den. Andra jeepar köptes istället. Jan har även renoverat sin fars Volvo 142 plus flera fordon.

Enda grannen som finns där har avlidit. Vi var över och tittade på några gamla traktorer, Nuffield, Ford och Ferguson plus två stycken lingrävare, RB10 och KL58.

Efter kaffe och smörgås startade återfärden med sikte på Ramsjö i Hälsingland. Där skulle jag titta om Nisse Johansson med fru fortfarande levde och hade hälsan. Nisse hade tidigare firman Offroad autoparts med specialitet jeepdelar. Nisse levde men hade inga jeepar kvar. En traktorregad Volvovalp plus en Valp till och så några fint renoverade traktorer. En Monroehydraul till jeep fanns på en hembyggd minitraktor. Det är den tredje som vi vet om.

Efter kaffe sattes färden mot Sandviken där det var veteranmarknad på lördagen. Där träffade jag några andra jeepägare. En kompis hemifrån sa att jag inte skulle åka dit eftersom det var för långt. Nu blev det hemresa lördag eftermiddag och på söndagen ringde jag till Janne Larsson som kom med traktor och lastare.

Detta var dock inte den längsta hämtresan, bara 230 mil och en vecka. Jeepen ska inte renoveras, bara sättas igång. En motor är rustad och monterad.

Roger Andersson

Dåligt trafikvett präglar de norrländska renarna. De vägrar envist att flytta på sig.

Ekipaget med fyndet tar en stunds rast längs de ändlösa vägsträckorna i Norrland.

Det var huskorset Birgitta som tyckte att en gammal husvagn inte passade ihop med Boxern. Lennart Nordqvist, som knappast har tummen mitt i handen, byggde istället ett litet egnahem som bättre harmonierade med traktorn.

Lennart byggde egnahem till Boxern

Den här sommaren har ett ganska uppseendeväckande ekipage rullat runt på vägarna i Mellansverige, en BM Boxer i nyskick dragande på ett litet egnahem. Det är naturligtvis vår medlem Lennart Nordqvist från Luckebo Höglunda, norr om Askersund, som ägnat sig åt lite hobbyarbete under vintern. Han har som bekant lite svårt för att sitta still och bara rulla tummar.

För tidningen Länsposten, som ägnat såväl Lennart och Birgitta som ekipaget ett stort reportage, berättar han att nybygget var av behovet påkallat. Birgitta tyckte nämligen att en så fin traktor släpande på en lätt bedagad husvagn var "sådär". När det gäller Lennart är det aldrig långt från ord till handling. Virke hade han i skogen, grejer för att få till regler och bräder har han också. Plus förstås kunskapen att svetsa till en ram med boggie.

Tillsammans med lite hjälp för installation av el och gasol har han skapat ett litet torp som när det

gäller både komfort och utrustning inte står moderna husvagnar efter - men ändå ser ut som ett litet torp. Rödfärgat med vita knutar och naturligtvis försett med veranda.

Premiärturen blev en nätt liten tripp på 30 mil fram och tillbaka till Listarallyt utanför Eskilstuna. För att sedan följas av Traktor Power Weekend i Målilla under juli månad.

Conny Toverland

Sms till alla om ändringar

Styrelsen jobbar nu på hur man rent praktiskt ska kunna skicka ut ett grupp-sms till alla medlemmar. Det skulle ge en möjlighet att med kort varsel få ut information om föreningens träffar, ändringar av tider och liknande. För närvarande undersöks kostnaden för en sådan nyhet. För de medlemmar som inte har tillgång till dator skulle naturligtvis ett grupp-sms vara mycket värdefullt

Englandsbesök i museet. Frank Coplestone, samlare från England med 16 egna traktorer, passade på att besöka föreningens museum i Stora Mellösa när han gästade Britt Persson och Leif Lannerhag i Örebro. Ett kärt återseende för Britt, som för 42 år sedan bodde hos Frank och hans fru i samband med en språkresa. Här ses han i mitten med Lennart Lannerhag till vänster och föreningens Göran Johansson som guide.

Fick nya vandringspriset. Tiny Borén och Kerstin Bonnevier Pettersson fick på höstfesten ta emot det nyinstiftade vandringspriset "Spaken". Priset är tillägnat dem som alltid ställer upp på ett förtjänstfullt i föreningens verksamhet. Något som Tiny och Kerstin lever upp till på bästa sätt. De finns alltid till hands när det gäller oavsett väder och tidpunkt.

VINGÅKERS GRÄS

FÄRDIG GRÄSMATTA PÅ RULLE

VINGAKERSGRAS.SE
070-570 97 97

Program för vintern och våren

Februari 2017

*Onsdagscafé 22 februari kl. 18:00 Odensbackens konditori, Odensbacken.
Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Kenneth Johansson, tel 0703-882243.

Mars 2017

*Årsmöte 5 mars kl. 14.00 Kyrkans hus i Vingåker. Sedvanligt årsmöte med massor av information om det kommande året. Vi börjar med drop in-fika och övergår vid 15-tiden till årsmötet.

*Skogsdag 18 mars kl. 10.00 hos Lennart Nordqvist vid Luckebo, Åsbro. Skyltning finns.
Arrangör Lerbäcks hembygdsförening. Info. 070-6057033

*Onsdagscafé 29 mars kl. 18:00 Katrineholms Nostalg & Traktor Museum.
Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Sören Berglind, tel 0705-959937.

April 2016

*Onsdagscafé 26 april kl 18:00 Odensbackens konditori, Odensbacken.
Obligatorisk anmälan senast tisdag kväll kl 18.00 till Kenneth Johansson, tel 0703-882243.

Hjelmarebygdens Veterantraktorförening

Ordförande: Kenneth Johansson 070-3882243
Vice ordförande: Börje Andersson 070-6313431
Sekreterare/red: Ann Södergren 0739-834849
Per Lardenäs, kassör 070-5474944
Ledamot: Claes Pettersson 070-2482855
Suppleant: Jan-Erik Larsson 0706-090370
Suppleant: Göran Åkesson 070-3112910
Redaktör: Conny Toverland 070-3296545
Layout/tryck Sune Jansson 073-9631161

Postadress:
c/o Lardenäs
Hansta 1
Berglundsstugan
643 91 Vingåker
PlusGiro 50 44 52-4

Lyckades med det omöjligas konst

Astrid, alias Yvonne Sjögren, kom lite för nära och skapade förvirring hos en ungtal från skogen.

Det är lika bra jag berättar det på en gång. Lyckades med någonting som ingen annan någonsin klarat av tidigare. Aldrig någonsin. Jag gick bort mig i Odensbacken. Kom ut i ett ingenmansland och möttes av en hög mörk vägg som följdes av en något ljusare men avsevärt högre. Hade jag hamnat på Kumla?

Luciafikat var en trevlig tillställning, den här gången inte i kaféet utan i den på orten nedlagda sparbanken. Efter lite tveksamhet lyckades jag faktiskt hitta dit och leddes in i gamla banklokalen förbi glada barn som ägnade sig åt bingo. Efter lite irrgångar fanns jag en trapp ner till gamla bankvalvet där ett stort antal av föreningens medlemmar samlats.

Vid den här tillställningen uppträdde ett par damer vid namn Amanda och Astrid. Två elegabla fruntimmer som sjöng och deklamerade dikter som de värsta proffs. Och kanske det var här min förstärkta sinnesförvirring inleddes. Denne Astrid kom så nära där jag satt att hon nästan hamnade i knät. Dessutom började hon rycka i förlåten och vifta med skjortefällan så jag blev rent av nervös. Som ensamboende på skogen med endast en gammal katt som sällskap är sådana här tilltag så långt bort från den vardag och verklighet jag någonsin kan komma.

Hursom slutade denna diminutiva närgångenhet lyckligt. Det enda hon ville var att jag på vederbörligt och ansvarsfullt sätt skulle ta hand om hennes hatt. En uppgift jag med viss lättad gick in för med flit och nit.

Lätt omtumlad av värmen och de fagra damerna gick jag sedan ut källarvägen när tillställning och fest var avslutad. Och hamnade i ett svart hål med ovan nämnda fond som enda referens. En iskyla kröp genom både märm och ben. Var hade jag hamnat. Hela situationen var i sanning något filmisk.

Bara några sekunder senare undrade någon vart jag var på väg. Genom att göra helt om och gå upp för en trapp kom jag så till gatuplanet och åter till den verklighet jag lämnat när jag klev in genom den nedlagda banklokalen. Det jag stod och glodde på i mörkret var något stort plåtförråd med den bakomliggande höga silon.

Naturligtvis berättade jag om min tillfälliga belägenhet och bjöd därmed på både bredmunnade leenden och våldsamma skrattsalvor. Men bakom dessa glädjeyttringar tror jag nog de var lite avundsjuka. Jag är ju faktiskt den ende i världshistorien som lyckats gå bort mig i Odensbacken.